

ЛЕВСКИ НА ГОСТИ

у Стоян Заимови и Петър Берковски

1872 год.

(Миналото III кн. стран. 173—184)

„Българското Хасковско Главно Мъжко Училище“ — така гласи надписът от едри, червени готически букви, нахвърлени върху дъсчена табла, висяща над низките училищни порти. Този надпис е окачен на пук на хасковските гъркомани. Училището е двуетажна паянтова сграда, вапсана със синкава боя. Лицето му е обърнато към запад, нашарано е с разни шарилки: синкави гроздове, червени карамфили, трандафили, бели и жълти лалета, изрисувани по дебърски вкус.

Училищният двор е послан с плочи и се пази в най-голяма чистота. От десно и лево на двора, с изтънчен вкус са наредени две гиздави градинки, заградени със железни решетки. Градинките са потънали в есенни цветя, садени и гледани от архинандрита Хрисанта — преподавателя на Закон Божи при главното мъжко хасковско училище . . .

Долният етаж на зданието служи за помещение на отделенията, а горният — за класовете. В горният етаж има две стаи, нарочно определени за живение на учители на хасковци. В по-голямата от тях живее *Петър Берковски*, главен учител на класното хасковско училище, а в по-малката стая живее *Ст. Заимов*, главен звукар на основните училища в Хасково. Стаите са една до друга; отделени са с тънка паянтова стена. Говоренето, кашленето в едната стая се слуша в другата. Учителската стая която служи и за дирекция, е в долният етаж, намира се тъкмо под стаята в която живее Берковски.

Работен ден е. После обед. Училищните порти са широко растворени; училищният двор е препълнен с звукарчета (ученици от основното училище) и с класничета (ученици от класовете). Звукарчетата дигат врява до небеса, а класничетата с книги в ръка се разтъркват низ двора и, бибрейки под нос, на изус учат послеобедните си уроци.

¹⁾ Стаята, в която Берковски живееше през 1872—1873 година; през 1896—1897 година служеше за класна стая на IV девически клас а стаята на Заимова — за канцелария на Хасковското IV Девическо окръжно училище.